

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

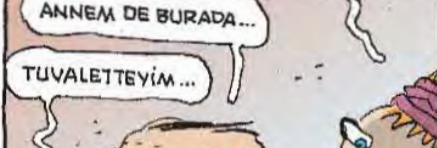
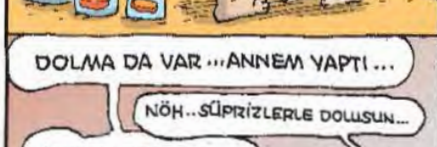
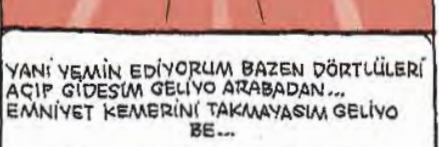
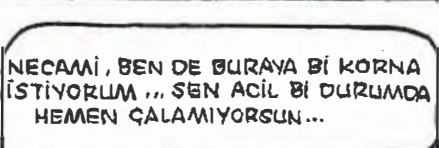
UYKUSUZ

7 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2017/36 No: 523
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

AKP'li yönetici Tolgay Demir, Dünya'mn düz olduğunu savunan bir makale yayımladı.

Televizyonda bazı kavramların cilalana cilalana özünden iyice uzaklaşmasına da bayılıyorum. Zaten duyduğumuz bir çok alengirli kavramı az biraz zımparalayınca altından mutlaka bir pislik çıkıyor.

Misal yıllardır dillerde dönen bir “siyasetin finansmanı” lafı var. Siyasetin finansmanı deyince tabii çok cilalı oluyor, ne demek istendiği gözde kaçıyor. Hâlbuki imar iskan izni almak için belediyeye yaptığınız bağıştan, bakanlıktaki dosyanızın yürümesi için vekile gönderdiğiniz hediye falan işte siyasetin finansmanı. O hediye de zaten kimi zaman takım elbisenin altına yerleştirdiğiniz dolar desteleri kimi zaman sonradan “Parasını aldım vallaha,” diye kıytırık bir peçeteyi kanıt olarak sunacağınız yüzlerce bin dolarlık bir saat falan olabilir. İşte bunlar hep siyasetin finansmanı arkadaşlar.

Yani pratikteki “siyasetin finansmanı” kavramının hukuktaki karşılığı bildiğiniz rüşvet ya da irtikaptan başka bir şey değil. Ama tabii biri “Rüşvetin nasıl alınacağını düzenlemek lâzım,” dese olmaz. Bunu kahvede söylese kafasına o sırada çifte gidip çift okey atmak üzere olan adamın istekasını bile kafasına yiyiverir. Ama “Efendim siyasetin finansmanı ile ilgili düzenlemeler yapılmalı,” dediği zaman sanki usturuplu bir laf ediyormuş gibi olur. Hayır, bunu en paranoyak bir şekilde denetleyip siyasi partileri sadece üyelerin aidatlarıyla yaşayacak hâle getirseniz bile, bir insanın bir partiye kâğıt fabrikası teşviki alabilmek için üye olup “siyasetin finansmanını” üye aidatı ve bağışı olarak yapıp yapmadığını da anlayamazsınız. Yani ben anlarım, sen anlarsın da işte mahkemede delil olması zor,

YERALTI ÖKÜLERİ

“hiyar sevgilim”
(geçen haftadan devam)

ERSİN
KARABULUT

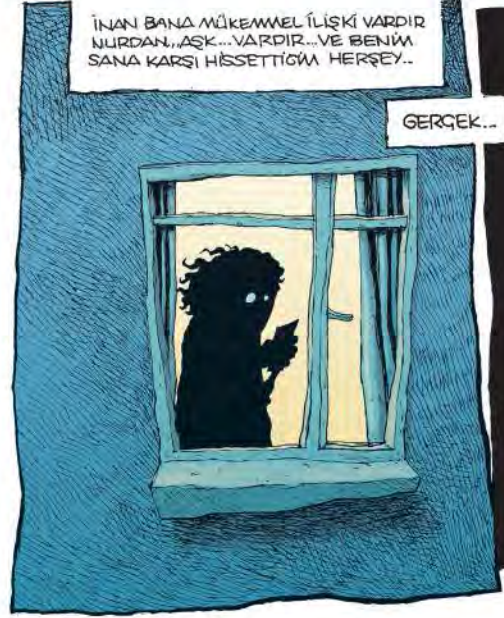
NEYSE O ACAYİP AKŞAM Bİ TÜRRLÜ GEÇMEK BİLMEĞİ, SABAH OLSUN PAZARA GİDYİM VE BU İNANILMAZ OLAYIN Bİ RÜYA OLMADIĞINI KENDİME İSPATLIYIM İSTİYODUM...

BELKİ BUNLARI DUYMAK SENİ İNCİTİYÖ OLABİLİR NURDAN AMA İNAN BANA HERŞİ GERÇEK... “HİÇBİR EVLİLİK MÜKEMMEL DEĞİLDİR” CÜMALESİNİ BU KADAR İNANDIRICI KILAN NEDİR BİLİYÖ MÜSÜZ? CÜMLENİN DOĞRULUĞU DEĞİL...
...İNSANLARIN GÜŞSÜZLÜĞÜ, KORKAKLIĞI, GARESLİĞİ...

“BANA HAYALPEREST DİYE BİLİRSİN... AMA BU DÜNYA HAYALSİZ KATLANILMAZ KADAR ZOR... VE SEN NURDAN...
...SEN HAYALLERİNİN PEŞİNDEN KOŞMAYI REDETTİĞİN İÇİN BU KADAR ACI ÇEKİYORSUN... BİR NOKTADA BİRŞEYLER SENİ SÖZDE MANTIKLI TERCİHLER YAPMAYA ZORLAMIS... AMA BU SENİN MANTİĞİN DEĞİL...
ÇEVRENDEKİLERİN MANTIĞI...

durum bu.

Yine meselâ “istihdam artırıcı önlemler,” dendiğinde güzel duruyor ama “Hayri’ye biraz para hibe edelim

de gitsin bir fabrika açsın, olmadı inşaat yapsın çocuk,” dediğin zaman şık olmuyor. Bunun gibi şeyler.

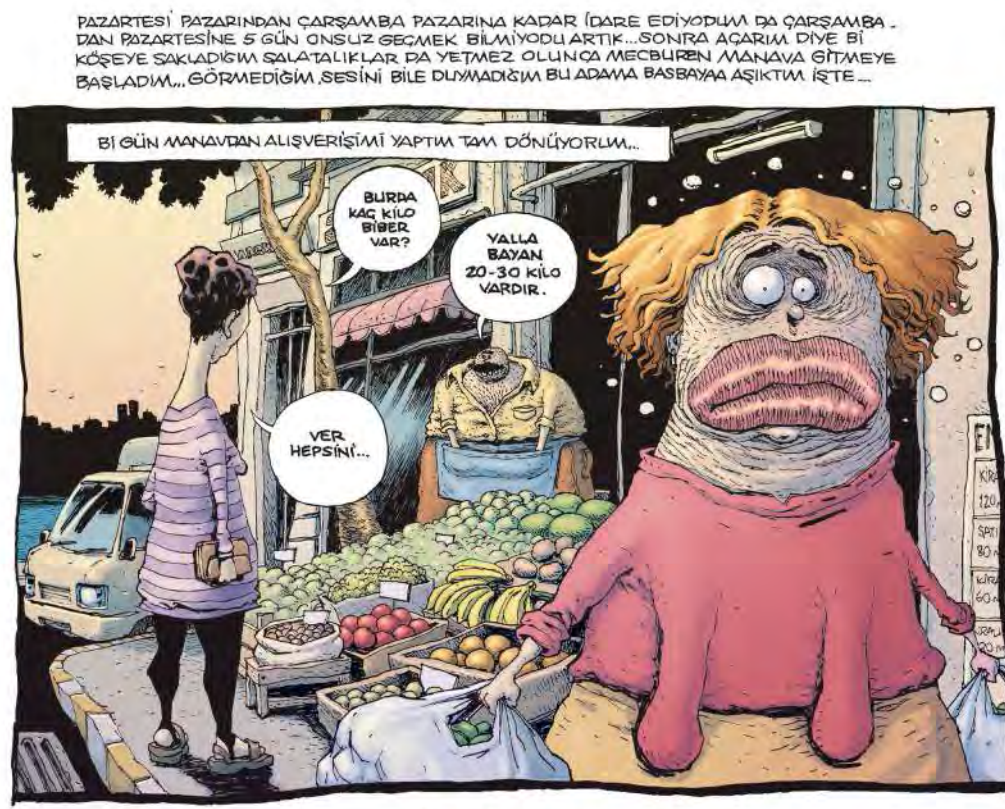
Zaten her lafı, atasözü bile olsa,

dikkatli kullanmak şart. Al misal “Doğru söyleyeni dokuz köyden kovarlar,” gayet güzel bir laf. Evet, doğru söyleyen bir arkadaş, dokuz farklı köyden de kovuluyor olabilir.

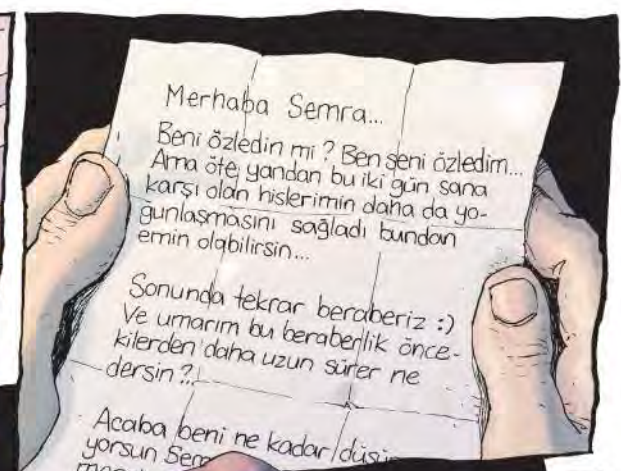
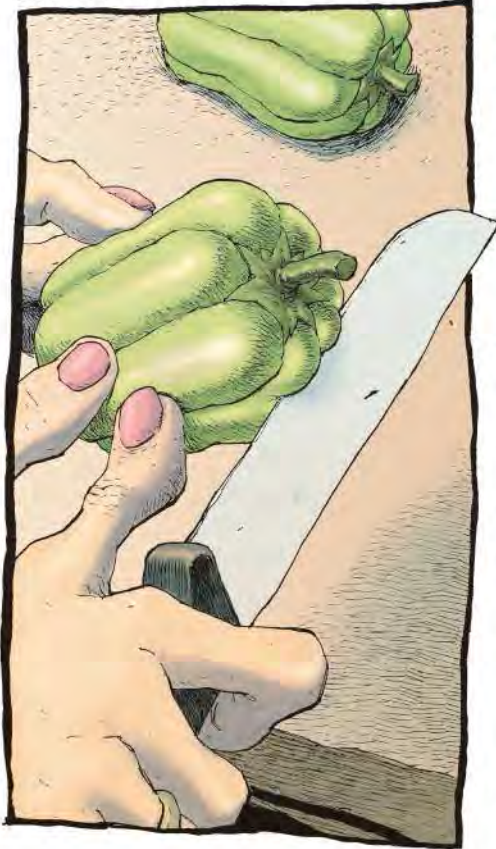
Ama bu, bunun tersinin de geçerli olduğu anlamına gelmez. Yani dokuz köyden kovulan bir arkadaşın illa doğruyu söylemesi gerekmiyor zira ister inanın ister inanmayın; yalancılar, hırsızlar falan da köylerden gayet kovulabiliyor.

Bu en çok profesyonel negatifler için geçerli. Basbayağı kariyerini nefret toplamak, kendisine küftürmek üzerine kurmuş bir alay herifçioğlu var. E öyle de bir kariyer var çünkü, dünyanın en iğrenç adamı olmaya oynuyorsun, adını da “şeytanın avukatlığı” koyuyorsun. Ulan avukatlık yapacak başka adam mı bulamadın o zaten ayrı da, sırf bu ifade bile adamın kaleme aldığı, dile getirdiği fikirlerin basbayağı bütün milleti uyuz etmek üzere üretildiğini ortaya koyuyor. Baksanıza, herif söylediklerini bile şeytanın vekaletiyle yapıyor yani aslında bir şekilde söylediklerinin altına kendi imzasını koymaya eriniyor.

Tabii bu arkadaşların varlık sebebi, insanlarda olan uyuz olduklarını “Yine ne diyor bu gudik,” diye izleme eğilimi. Ha şimdi gudik gudığın ısırmaz, bir alay başka gudik de bu dokuz köyden uyuzluğundan, şirretliğinden dolayı kovulmuş gudikleri “Abi adam doğru söylediği için kimse sevmiyor,” diye savunuyor zaten. Resmen şeytanın avukatlığı sektörü kadar birbirini kollayan yok dünyada. Her gün oturup “Hmm bugün ayan beyan güzel gözükten bir şey var mı dur bakayım da bunun aslında ne kötü olduğunu yazayım,” ya da “Hmm bugün herkesin kıl olduğu bir şerefsiz var mı bakayım da şerefsizi savunup kendime daha da küftüreyim,” diye mesai yapan adamlar var ve bunlar hâliyle birbirini kolluyorlar. Resmen şeytanın avukatları barosu kurmuşlar kenarda haberimiz yok. 3-0 kazanan

ELİMDE OLMADAN PEŞİNDEN GİTTİM, TAM EVİNİN ÖNÜNDE DURDURDUM... ELİMDEKİ POŞET POŞET SALATALIĞI GÖRÜNCE SÖYLEMEYE GEREK KALMA DANI ANLADI ZATEN, İKİMİZ DE NASI SÖKTAYIZ... EVDE KİMSE YOKMUŞ İÇERİ BUĞUR ETTİ...

devami haftaya

takım için “Aslında takım kötü oynadı,” bir maçta beş gol atan futbolcu için “Golü attı ama koşmadı yarardan çok zararı oldu,” tüm halkı ayağa kaldıran bir katil için “Ya bakmayın aslında iyi adam,” gibi şeyler yazanlar hep bu

baronun mensupları. O yüzden her köyden kovulana kulak asmayın, her köyden kovulana ciddiye almayın. Ha gidip diğer dokuz köy gibi dile getirdiği fikirler aklınıza yatmayan herkesi köyünüzden kovmayın, dinleyin

aklinıza yatmazsa selamınızı verin yürüyün orası ayrı. Tabii bu şeytanın avukatlarının sinirlendirmeyi hedeflediği kitledenseniz bence bir kez daha düşünün, sinirlenmek yerine acımayı tercih edin.

İnanılmaz Maceralar Serisi

Macera 7: Kız çocuk isteyen Lord Killigan'ın erkek çocuğuyla imtihanı.

Uzun zaman önce (2007 falan), uzak diyarların birinde Lord Killigan isminde iyi niyetli ve kişisel huzura her şeyden fazla önem veren bir lord yaşamış. Babası ölüp de kendi lord olarak başa geçtiği vakit ilk iş olarak akraba, danışman, arkadaş, tüccar, tesisatçı, emlakçı, kiracı, ev sahibi dinlemeden iyi niyetini suistimal etmeye kalkışan herkesin kellesini vurdurmuş. "Nasıl olsa iyi niyetli, bişey demez, gideyim de hiç istenmeyecek bir şeyler isteyeyim, çocuğumun sünnet düğününü şatonun havuz kenarında yaptırmaya çalışayım, yeme içmeyi de şatonun mutfağından ayarlatayım, hem cebimden para çıkmasın hem de sosyal çevrem "vay arkadaş, çocuğunun sünnet düğününü şatoda yaptırdı adam bravo" desinler, küçük altın ya da hediye getirirken utansınlar, kendilerini en azından çeyrek altın takmak zorunda hissetsinler. İşte bu iyi bir plan, dünya benim gibi plan yapamayan kerizlerle kaynıyor oysa. Akıllı olacaksın, iş bitirici olacaksın, biraz düşüneceksin... Çocuğumun sünnet düğününü bedavaya yaptırmak varken niye para ödeyeyim ki?" gibi ve benzeri şeyler düşünen insanların kelleleri lordun tahta çıkış partisinde havada uçuşmuş. Böylece halk ve lord Killigan'ın çevresindeki soylular iyi niyetin ve iyi niyeti suistimal etmemenin önemini en iyi şekilde anlamışlar, çocuklarına da göstermişler ve şöyle demişler: İnsanların iyi niyetini suistimal etmek, iyi niyeti kerizlikle eşit görmek iyi bir şey değildir. Bak oradaki amca Lord Killigan'ın iyi niyetini suistimal etmiş, Lord'un atını bir haftalığına diye ödünç almış, bir ay geri getirmemiş, sonra Lord "at ne oldu?" diye sorunca, rahat bir tavırla "ya Lord'um sizin atı benim yeğen var üniversiteye gidiyor, o kullanıyor şimdi okula gitmek için, genç çocuk, ata da çok meraklı, bir de özel üniversiteye gidiyor bütün sınıf arkadaşları atlı, çocuk ata binmeyince kendisini değersiz hissediyor, aşağılık kompleksi geliyor, ilk dönem kaldı bütün derslerinden, çektim kenara konuştum, niye böyle yapıyorsun, niye derslerini önemsemiyorsun diye sordum, "amca bütün arkadaşlarım atlı, okulun otoparkını görmen lazım, ne biçim atlarla geliyorlar, bende at olmadığı için sosyalleşemiyorum, bana at almazsanız derslerim de kötü olur tabii" dedi. Yani çok uğraştık biz bu çocukla, annesi babası çok

çekti. Eğer size çok lazım değilse atı okul bitene kadar kullansın çocuk, he?" demiş. Bak şimdi nasıl da kafası vücudundan ayrıldı. Bak bacağı falan titriyor hala. Böyle olmak istemiyorsan biraz daha dikkat etmelisin.

Böylece bütün halk ve komşu beylikler bu olaydan dersler çıkartmışlar ve biraz daha dikkat etmişler. Sadece Lord Killigan'ın değil, halkın ve genel anlamda ülkenin de kişisel huzuru inanılmaz artmış ve çok tatlı bir altın çağ başlamış. Bunun üzerine Lord Killigan şöyle düşünmüş: Çocuk yapılacaksa şimdi tam zamanı.

Lord Killigan erkek çocuktan ziyade kız çocuk istiyormuş ve bu düşüncesini çeşitli meclislerde dile getirmekten çekinmiyormuş. "Erkek çocuğu mal olur" diyormuş, "kız çocuğu babacı olur, anneyle kavga eder, anne de genelde kızla kavga eder, onlar birbirlerini yıpratırken ben dinlence ve hobi odamda kafamı dinlerim, arada bir çıkıp kendimi gösteririm "anneni üzme bozuyoruz" falan derim yine odaya geçerim, maket yaparım, bilgisayar oynarım, dalgama bakarım" diyormuş, "bir insanın iç huzuru için hobisi olması, kendiyile kaliteli zaman geçirmesi çok önemlidir, erkek çocuğu benim hobimi oyun, bilgisayarımı ise oyuncak olarak görebilir, annesi çocuğu "hadi şuna bir oyun aç da biraz oynasın" diyerek benim odama bırakabilir. Bu da benim açımdan can sıkıcı

Yan Barbie yan!

olur açıkçası..." diyormuş.

"Peki kız çocuk maket yapamaz mı, bilgisayar oynayamaz mı?" diye sormuş Lord Killigan'ın çok güvendiği ve üniversitede cinsel kimlik ve cinsiyet rolleri üzerine dersler veren bir bayan sosyolog danışmanı, "kız çocuklar illa pembe ve simli plastik oyuncaklarla mı oynamak zorunda? Barbie bebekten, evcilikten başka bir oyun alanı yok mu kız çocuğa?".

Bunu duyan Lord ise şöyle karşılık vermiş: Aşk olsun, ben öyle bir insan mıyım? Öyle dediğin gibi olmadığım beyliğin anaokullarında cinsiyet kodlu oyuncakları yasaklamam ve unisex oyuncakları zorunlu kılmamdan belli değil mi? Üstelik senin tavsiyenle yaptık bu işleri, sana ne kadar kıymet verdiğimi, düşüncelerini ne kadar önemsedığimi biliyorsun. Anaokullarından ve evlerden toplattığımız barbie bebekleri meydanda yakmak istemiştin hatırlarsan, ama sen "nazi rejimi gibi olur, çirkin olur, haklıyken haksız duruma düşmeyelim" dedin diye yakmadık. Şimdi şatonun depoları ağzına kadar barbie bebek dolu, dışarıdan bir insan görse açıklamakta zorlanırsın. Aslen demek istediğim kız çocukları daha karakterli olur, erkek çocuk gibi devamlı

Power metal.

babasının onayını aramaz. Kız çocuğum olsun, death metal davulcusu olarak yetiştireceğim onu. Davulcu zaten kıymetlidir metal müzikte, bir de kadın davulcu olduğu zaman cahil metalciler kızımın çaldığı albümün şarkılarını birbirlerine dinletirler "davullar nasıl sence moruk?" diye sorarlar, arkadaşı "iyiymiş" dediğinde de aşırı coşup "kadın davulcu biliyor musun?" diye bağırlarlar. Def Leppard'ın davulcusunun tek kollu olmasına şaşırırlar kadar şaşırırlar bir davulcunun kadın olmasına. Bu elbette cehaletin bir işaretidir.

Lord Killigan böyle düşünüyormuş ancak bu işler biraz kısmet işi olduğu için ilk çocuğu erkek olmuş. "Heyhat!" diye bağırarak Lord Killigan... "Erkek çocuk da olsa insan gibi yetiştirirsek, etrafında davranışlarımıza dikkat edersek ve iyi bir eğitim verirek düzgün bir insan olur herhalde." Böyle demiş ve çocuğa ilk günden itibaren sosyolog danışmanlarının da yardımıyla sanat aktiviteli, paylaşımcı ve eşitlikçi bir eğitim programı uygulamış. Gel gör ki çocuk Lord Killigan ve sosyal bilimcilerin tüm çabalarına rağmen metalcı olmuş. Üstelik power metalcı...

"Ah! Dünya o kadar küçük ki Her gün evime Yürüyerek gidip geliyorum." - Şerafettin Kaya / Hoşçakal Hiçbir Şey adlı yeni çıkan şiir-romanından

TEST TEST DİYE NİCESİNE SORULDUM, BENİM SADIK GÜDÜM TESTESTORONDUR

1. Louis Aragon'un ölümsüz aşkı Elsa'nın ablası Lili Brik, aşağıdaki rus edebiyatçılarından hangisinin sevgilisidir?
a) Gorki
b) Gogol
c) Mayakovski
ç) Gonçarov

2. Charles Pierre Baudelaire, 6 yaşındayken 66 yaşındaki babasını kaybeder. 32 yaşındaki annesi kısa bir süre sonra General Aupick'le evlenir. Küçük Baudelaire'in bu evlilik için yorumu ne olmuştur?
a) Kahrolsun uniforma!
b) Benim gibi bir oğlu olan kadın bir daha evlenmemeliydi!
c) Üvey babadan gelecek güzellik gelmesin!
ç) Yaşutmla evleneceğime söz veriyorum hacımlt

3. Ludwig van Beethoven, sağlarından bir tutam kesip vermesini isteyen kadın hayranına ne vermiştir?
a) Bir keçinin sakalından kestigi bir tutam kılı
b) Eski bir içliğini
c) Sağ ayak başparmağının tırnağını
ç) Leipzig şehrinin altın anahtarını

4. Yahya Kemal Beyatlı, rakı için aşağıdaki cümlelerden hangisini söylemiştir?
a) Rakı beyazında tüm renkler vardır!
b) Rakı, sis basmış İstanbul'a benzer!
c) Rakı, aslan değil, kaplan sütüdür!
ç) Rakı, geceyi aydınlatır fakat sabahı yakar!

5. Elias Canetti'nin Bertolt Brecht yorumu aşağıdakilerden hangisidir?
a) Brecht, sosyalistlerin en çıpkındır.
b) Brecht, arabasına gösterdiği şefkati başka hiç kimseye göstermez.
c) Brecht, oyunlarının son perdelarını ormanda yazdı!
ç) Brecht, daha Doğu Almanya yokken doğu almandı!

6. Charlie Chaplin, sahneye ilk kez kaç yaşında ve hangi gösteriyle çıktı?
a) 8 yaşında - Sekiz Lancashireli Delikanlı
b) 9 yaşında - Liverpoollu Paul Destanı
c) 10 yaşında - Altı Kişi Yazarını Arıyor
ç) 11 yaşında - Yorgo ile Mavi Sakal'ın Dansı

7. 1849'da Paris'te ölen Chopin'in yerine getirilen vasiyeti aşağıdakilerden hangisidir?
a) Mozart'ın yanına gömülmek
b) Bestelerinin yakılıp okyanusa atılması

c) Tabutunun piyano şeklinde yapılması
ç) Kalbinin çıkarılıp Polonya'ya gönderilmesi

8. Salvador Dali, büyük aşkı Gala ile ilişkisinin başlangıcını nasıl tarif eder?
a) Ruh ikizini bulmanın ferahlığı
b) Yıldırımın carpacak kadar elektriklelenmek
c) Psikopatolojik semptomlarla belirlenmiş hastalıklı bir anormallik
ç) İlk görüşte seks

9. Henri Troyat'a göre kumarın Dostoyevski için anlamı neydi?
a) Parayı bulma çabası
b) Hobî
c) Edebiyattan uzaklaşma seansı
ç) Fiziksel dünyada ilk özgürlük deneyisi

10. Dante'ye göre insana her zaman değer katan üç temel şey nedir?
a) Tutku - Heyecan - Hirs
b) Merhamet - Sabır - Kulluk
c) Zeka - Yetenek - Hoşgörü
ç) Kulak - Burun - Boğaz

11. Aşağıdakilerden hangisi Albert Einstein'ın karısı Mileva'ya yazdığı bir cümledir?
a) Aşk, göreceli bir kavramdır.
b) Evreni çözdüm, seni çözemedim gitti.
c) İlk hangisi son bulacak, savaş mı bizim boşanmamız mı?
ç) Dilimi çıkararak poz vermek istiyorum, ne dersin?

12. Sigmund Freud'un annesi Amelia, 95 yaşındayken gazetedeki çıkan bir fotoğrafı için hangi yorumu yapmıştı?
a) Kötü bir baskı, beni 100 yaşındaymışım gibi

gösteriyor.
b) Bizim gençliğimizde gazete falan yoktu.
c) Oğlum bu fotoğrafı çerçeveletip kliniğine assın.
ç) Acaba günün birinde bulmacada sorarlar mı beni?

13. Che Guevara, devrimden sonra Küba Merkez Bankası'nın başına geçtiğinde, bir yabancı gazetecinin "Ekonomist misiniz?" sorusuna hangi cevabı vermiştir?
a) Hayır, ekonomiyim.
b) Hayır, serbest çalışıyım.
c) Hayır, maceraperestim.
ç) Hayır, komünistim.

14. Simone de Beauvoir, tanışmalarından sonra Jean Paul Sartre'ı kızkardeşi Poupet'e nasıl tarif etmiştir?
a) Pipo manyağı bir adam
b) Gözlüklü çirkin bir adam
c) Habire düşünen bir adam
ç) Filozof gibi, değil gibi bir adam

15. Vincent van Gogh, bir mektubunda çocukluğundan nasıl bahseder?
a) Neşeli, hızlı ve kahkahalı
b) Sakin, durgun ve hareketsiz
c) Kasvetli, soğuk ve kısır
ç) Hiçbiri, hiçbir ve hiçbir

16. Nazım Hikmet'in Memleketimden İnsan Manzaraları yapıtına koymayı düşündüğü ilk isim, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Meşhur Adamlar Ansiklopedisi
b) Gezegenimden İnsan Manzaraları
c) Yurttan Sesler Korosu
ç) Türkiye Hatırası

17. Wolfgang von Goethe, 71 yaşındayken evlenmek istediği ve evlenemediği kadın kimdir?
a) 62 yaşındaki Kontes Cartoonpierre
b) 54 yaşındaki Katherina Schwazkof
c) 33 yaşındaki Hemşire Ladineallia
ç) 17 yaşındaki Ulrike von Levetzow

18. Franz Kafka'nın soyunun gerçek soyadı ve anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kaftor - Mor renkli papatya
b) Kavka - Alakarga cinsinden bir kuş
c) Kafa - Aylık bir mecmua
ç) Kafika - Kaçırıldığınız filmler kahvesi

19. Aşağıdakilerden hangisi, Engels'in Marx için söylediği bir cümle değildir?
a) Marx benzis de gerçekleştirebildirdi ama onun yaptığını ben yapamazdım.
b) Marx hepimizi asıyordu, hepimizden daha uzağı daha geniş ve daha çabuk görüyordu.
c) Marx'a çok söyledim sakalını az kes diye ama dinlemedi beni.
ç) Marx bir deha idi, bizi ötekiler ise olsa yetenekli kişiler.

20. William Shakespeare'nin ailesine aldığı arma, hangi sembolü içerir?
a) Eli mızraklı bir kartal
b) Kükreyen bir leopar
c) Koklaşan iki karaca
ç) Eli cebinde bir kangru

21. "Ulan bu nasıl bir liberalizmdir ki, düşünce ve vicdan özgürlüğü boyutu şeriate, serbest ticaret ayağı yağmaya ve soyguna, siyasi açılımı da toprak yitirmeye ve küçültmeye çıkıyor. Türk liberallerinin şimdi sarıldıkları yılan ilk önce onları soktuğu zaman ebelerinin örekesini görecekler ama iş de işten geçmiş olacak..." satırlarını 17 Aralık 2003 tarihinde hangi köşe yazarı yazmıştır?
a) Emin Çölaşan
b) Haşmet Babaoğlu
c) Engin Ardıç
ç) Hikmet Çetinkaya

22. İngiliz ressam Edwin Hedge "Şu eriyen dondurmaya benzeyen adam" diye, kimi tarif etmiştir?
a) Süleyman Demirel
b) Kenan Evren
c) Nauf Denkaş
ç) Necmettin Erbakan

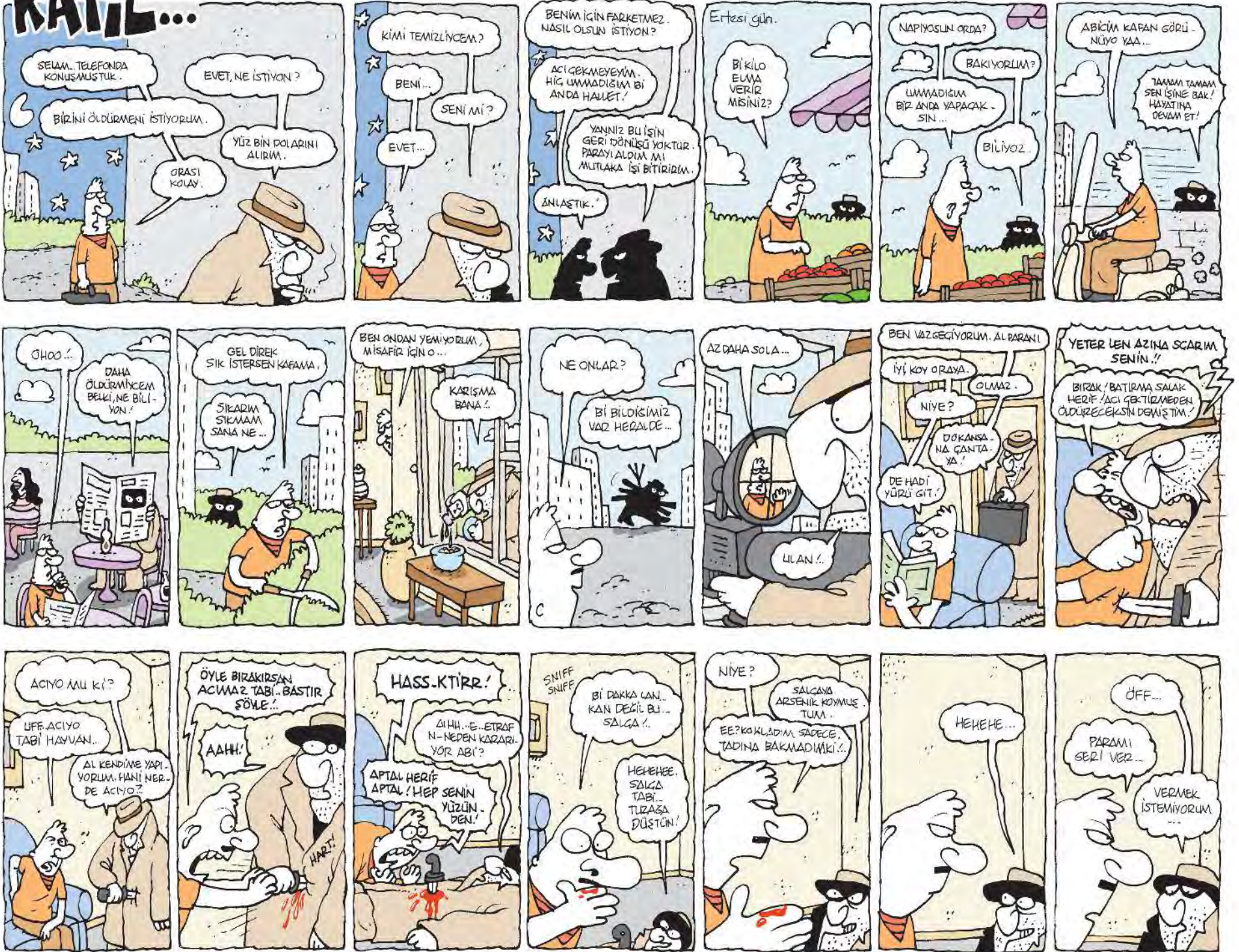
23. "Varını yoğunu avucuna al, verilmesi gereken yerlere ver; aksi halde yarın iş isten geçer, pısmanlıkları elini ısırırsın." sözü kime aittir?
a) Kahtalı Mıçı
b) Limasollu Naci
c) Samsunlu Nuri
ç) Şirazlı Sadi

(Cevaplar: 1c, 2b, 3a, 4ç, 5b, 6a, 7ç, 8c, 9ç, 10b, 11c, 12a, 13ç, 14b, 15c, 16a, 17ç, 18b, 19c, 20a, 21c, 22a, 23ç)

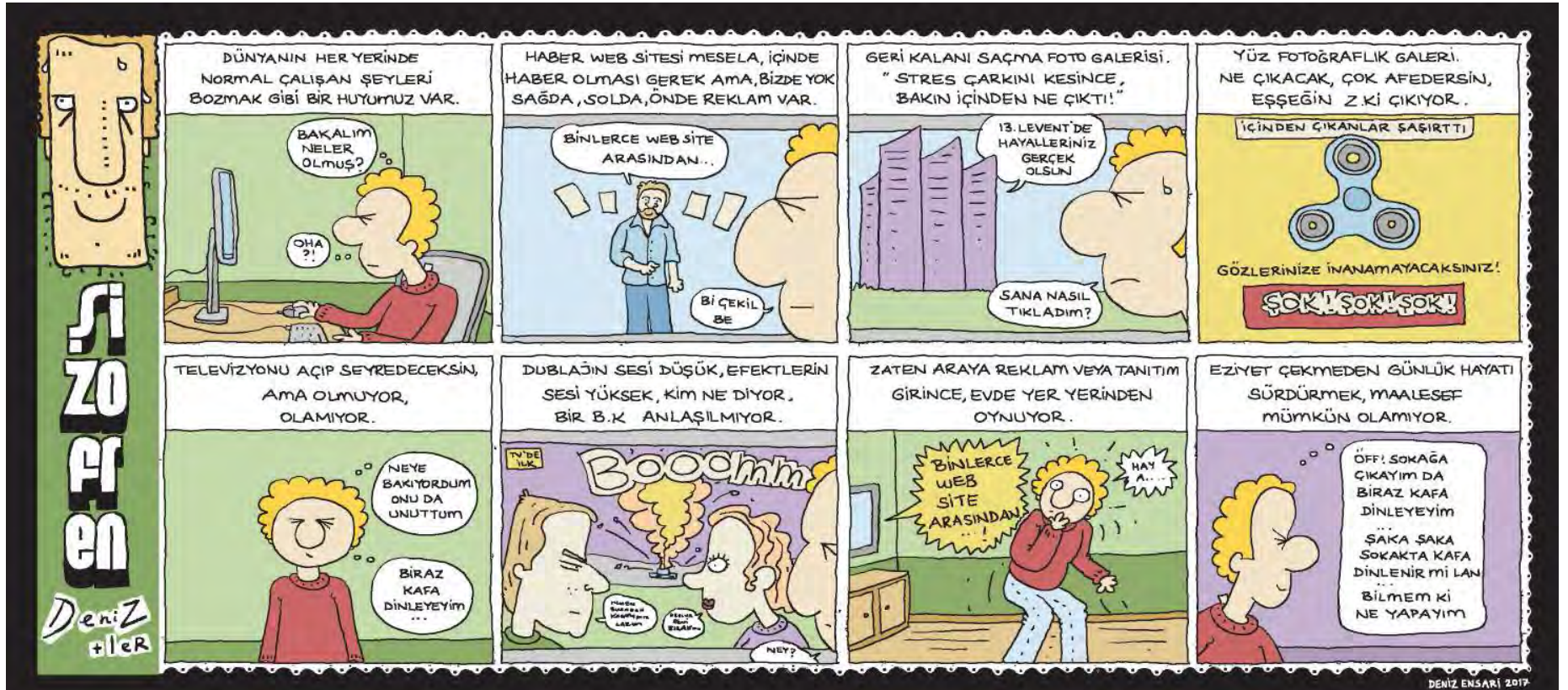
Mustafa Satıcı

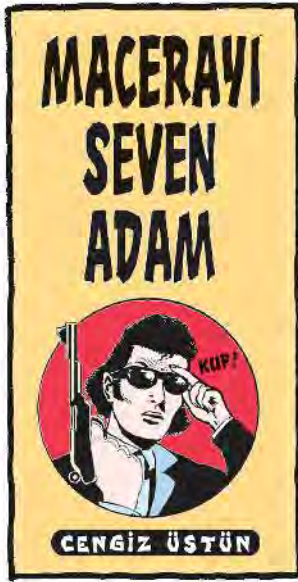
KATİL...

yigit@comic.com

DENİZ ENSARİ 2017

Olur da nasıl olur? Haftaya.

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

“ortaokuldayım, mevsim kış, eve beyaz bir güvercin girmiş, hem ben kuşları çok seviyorum, hem de beylikdüzü'nde kış çok soğuk, annem besleyelim dedi, baharda özgürlük daha önemlidir diyip bıraktık, ama aylarca bizim balkona geldi, ve tabii biz de beslemeye devam ettik, bu arada adını karbeyaz koymuştuk...”

-Tuncay Cengiz-

Daha önce de bahsetmişim ama sanırım benim en sevmediğim cümle aşağı yukarı şöyle bir şey, “bisikletten düştüm, bir daha da bisiklete binmedim”. Konu bisiklet değil ama bu cümledeki tutkusuzluk, bu cümledeki ilk durakta inen kişi olma hali gerçekten beni çıldırtıyor. Fiziksel bir acı duyuyorum resmen. Bir kez içinde bulunduğun bir şey bu yaşam. Böylesine dümdüz yaşamaya ne ara karar verdin. Anlatıyor adam, koca da adam ha, bir de kısık sesle konuşuyor, kimseler duymasın kabahatini, sadece ben duyayım, çünkü ben bisikletçiyim, herkesin bisikletle ilgili bir anısı var, kullanamayanların bile, anlatıyor, sesini biraz yükseltmesini rica ediyorum, çünkü aslında ben de duymuyorum, “kıza hava atçam diye bindim bisiklete, tam önünde düştüm, daha da binmedim bisiklete”, of Allah'ım ya. Düşmüş sadece ha bir de. Bir yerini de kırmamış. Düşmüş sadece. Daha da binmemiş. Bir de bir yerini kırsaymış ne yapacakmış acaba. Bisikletleri mi öldürecekmiş her gördüğü yerde. Tutkudur bizi insan yapan, bir şeye hayranlık duymaktır, bir çiçeği çok sevmek, bir böceğe aşık olmaktır. Kıza hava atacakmış bir de. Yetmiş yıl yaşa, anıya gel. Neyse ya, bir yerde de bana neyse de banane diyeceğim ama banane diyemiyorum işte. Çünkü burada bu yazdığımız yazıların bir önemi var. Bir kişiyi bile harekete geçirebilirsem ben

çok mutlu olurum. Çünkü bazen bir şey yaparsın, bir hayat kurtarırsın. Bu budur, bu hep böyledir.

Geçenlerde de bisiklet kullanıyorum yine. Bu aralar tepesinden inmiyorum. Orta yerinden çatort diye kırılan köprücük kemiğim azıcık kaynadığı günden beri bisiklet kullanmadığım, dağlara çıkmadığım tek bir gün yok. Kırk gündür ortalama elli kilometreden iki bin kilometre, hiç fena değil. Zaten pek kilo almamıştım köprücük kemiği kırığım zamanında, şimdi güzel zayıfladım. Karnım semsert. Bazen karnıma yumruk atıyorum, mutlu oluyorum. Geceleri karnıma yumruk atıp sessiz sessiz dans ediyorum. Ne diyordum ya ben, hah, Kanlıca'da mola vermişim öyle, çay içiyordum, ki bu çay içilecek aga, bu çay her yerde içilecek, herr-yerde ama, çay içiyordum, dışarıda oturyordum, içeriden bir arkadaş çıktı, benim için çikolatalı ekmek hazırlamış, “ye bunu” dedi, “senin şimdi güce ihtiyacın var, yoksa nasıl çizeceksin, yoksa nasıl yazacaksın” dedi. Bir taniyanımız, bir sevenimizmiş kendisi. Elinde çikolatalı ekmek, uzatıyor bana öyle. Ben de tabureye oturmuş, çay içiyorum. Esasen saçma bir görüntüyü. Ama çekzel bir görüntüyü, o ayrı. Ben de Çengelköy'de sandviç gömmüştüm. Akşama kadar bir şey yiyemem yani. Tek leblebi versen onu bile atamam ağzıma. Bu arada sandviçlerim efsanedir. Bunu söylemiş miydim. Sandviçte bir numarayım. Evde güzelce hazırlar, dışarıda yerim sandviçlerimi, o da var. Evde sandviç yediğim görülmemiştir. Sandviç benim için dışar yiyeciğidir. Bu arada sandviç demek de ne lezzetli. Sandviç. İnsan sandviç dedikçe daha çok sandviç diyesi geliyor. Beni bıraksan ben sabaha kadar sandviç derim. Hey yavrum hey. Heleler helesi. Uzun zamandır helelemiyordum, bu da iyi geldi bak şu anda. Ne diyordum, çikolatalı ekmek. Ekmeğe çikolata çalmış, uzatıyor bana öyle. Kibarca reddettim, anlattım durumu, elinde çikolatalı ekmek, kalakaldı öyle. Kahve vereyim o zaman dedi. Kendi termosunda kahvesi varmış. Almanya'dan özel getirtmiş kahveyi. Dedim bak

kahve olur. Bana bir kahve verdi, ağladım zevkten o oldu. Almanya başka bir olay ya. Gerçekten Almanya çok başka bir olay. O kahveyi içerken Almanya'yı anladım. Almanya neden Almanya bildim. Almanya'ya gittim geldim. Daha önce birkaç kez gitmişim Almanya'ya ama bu başka bir Almanya'ya gidişti. İçtim içtim ağladım, içtim içtim ağladım. Bardağımyı yıkayıp geri verdim. Keşke çikolatalı ekmeği de gömeydim diye düşündüm. Çünkü kim bilir, belki çikolatalı ekmek de Almanya'dan gelmişti. Gerçi çikolatalı ekmek Almanya'dan gelseydi söylerdi diye tahmin ediyorum. Çünkü bir şey Almanya'dan geldiyse o mutlaka söylenir. Yeri geliyor insanın Almanya'dan dayısı geliyor o bile söyleniyor. Söylenmiyor mu, söyleniyor. Söylenecek elbet. Bir şey Almanya'dan geliyorsa o söylenecek. Kafam karışıkta Paşabahçe'den Polonezköy'e doğru kilometrelerce tırmanışta öyle pedal basarken.

æ Korkuteli ile korku tüneli aynı şey.

æ Gecede ay gibi parlamayı hiç istemem.

æ Yedi ayda bütçemi bitirmeyi hiç istemem.

æ Tek başıma detoks kampına gitmeyi hiç istemem.

æ Yıllar önce de amcamla devcileyin bir ofisin elektrik işini almıştık. Yani amcam almıştı da ben yardım ediyordum. Levent'teydi yeri. Lamba takıyoruz. Bu lambalar takılacak diyerek verdiler elimize lambaları, tak ha tak lamba takıyoruz, boydan boya tüm tavana. İşimiz bitti patron geldi. Avrupa Yakası dizisindeki dergi patronu tiplerinin aynısı gibi bir adam. Elinde de purosı. “Elinize sağlık, güzel oldu böyle burası şimdi” dedi. Amcam durur mu, yapıştırdı cevabı, “nesi güzel oldu, pastane gibi oldu burası sayenizde bu lambalarla” dedi. Efsane bir andı.

æ Hoşça kal.

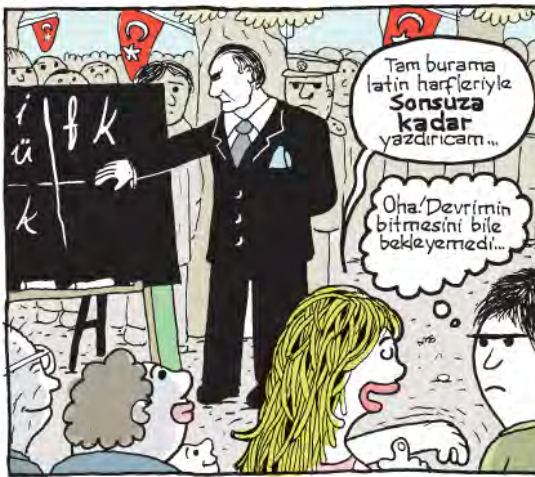
“sahne 2017”

6, 13 Eylül Çarşamba / Kadıköy Bahane Kültür Salon / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
8 Eylül Cuma / BKM Mutfak Sahne / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 327 72 00 (biletler biletix)
14 Eylül Perşembe / İzmir Alsancak Sardunya / Saat: 21.00 / bilgi: 0541 368 82 80

Furkan Özçoban

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Bir fincan su verdik bildir dediler /Sanki ya verdiler ya vermediler”
(Ağlayı Ağlayı Vardım Pınara) Âşık Veysel

EYLÜL BİR

Sanki dünkünden daha da yumuşak, latif, altınımsı bir sarı ışıkla parıldayan bir eylül güneşi parçası duvarın ortasında. Asılı resmin camında ısıldıyor. Sarkıp yere de uzanıyor. Halının kırmızısını tutuşturuyor. Bir günde adı değişti. O artık eylül güneşi. (eylül bir--adı yeter--) Uzak gezi motorundan seferi lüzumsuz yere ceberrut bir okul gezisine çeviren rehberin gereğinden fazla ciddi ses tonu. Rüzgârla odaya kadar gelip beni bile hafif germeyi beceriyor. (müdür yardımcısı)

Ben film izliyorum.(aferim) Önümde laptop. İçimde artık gündüzleri de içmeye başlayan bir akşamcının ilk gün tedirginliği.(nereye gidiyor bu işler) En kötüsü odadaki gün ışığı ama. O ışık yüzünden laptopun ekranında kendi yansımam. O da var. Filmde iki kişi konuşuyorlar; bir de ben. Ben de varım. Fonda. Aralarında. Üç kişiyiz. Filmin içinde film seyreden halim.(baygın baygın bakıyor, biraz uykulu) Hiç hoş değil. (“üzülme, ölmüyor onlar, film bu” diyen bir teyze gibi sürekli film olduğunu da hatırlatıp illüzyonu bozuyor) Bense illüzyon/yanılsama/gözbağcılık/sihir/efsun/hayal mayal kovalıyorum.

Kukla seyrederken ağlayan o küçük çocuk.(annesinin kucağında henüz--seyrettiğim filmde oluyor bu--İ Bambini Ci Guardano/ Çocuklar Bize Bakıyor/ 1944 siyah/beyaz --Vittorio De Sica-- Aynı öyle olmuştum. Ben de. Aynı. Anlıyorum seni. Allak bullak oluyor insan. O yaşta tam algılayamıyor. Büyükler tamam, kukla diye bişey var, onlar biliyor. Kendileri biliyor diye seni de götürüyorlar. Sen bilmiyorsun ki ne oluyor orda, üç yaşındasın. Anlayamıyorsun. Telefon kulübesi boyunda bir kutuda, bir pencerenin içinden küçük küçük adamlar kadınlar çıkıyor. Kaşları gözleri abartılı boyalı, al yanaklı acayib minik insanlar. Konuşuyorlar, şarkılar söylüyorlar. Hele o tahta maşa gibi bişeyle birbirlerinin kafasına çat çat

vurup durmaları. (demek İtalyanlarda da aynıymış, o zamanlar. Oradaki kuklalar da vuruyor aynı şekilde--İbiş benzeri olanları da var, aynı--) Ben de neye uğradığımı şaşırılmış, tuhaf bir dehşete kapılmışım; (üç yaşında mı neydim) Ne o yani!! Bize anlatılan dünyanın dışında, bi de böyle küçük

küçük, bir kedi boyunda adamlardan kadınlardan olma bir dünya daha mı var? Ne onlar öyle? O ağlarken, büyükler gülüyor ona. Filmde. Gülün gülün. Biraz daha şiddetli ağlasın da görürsünüz gününüzü. Öğrenmiş/keşfetmiştir elindeki en büyük silahı. Geçen, hava alanında görmüştüm. Oyuncak mağazasının önünde beş tane, ayrı ayrı ailelere ait çok çok küçük çocuk. (kimileri

kucakta) Aynı anda avazları çıktığı kadar, bağıra çağıra ağlıyorlar. Hepsi birden. Kimileri yerlere yatmış tepine tepine, yerlere vura vura ağlıyor.

(var öyle tepinmişliğim)

Hepsi de başarılı oldu. Alındı istedikleri. Gülererek çıktılar dükkândan. Dolandırıcı gibi biraz. Hemen ne gülüyorsunuz. Sümüklerin kurumamış. Bir emek biçimi olarak “ağlamak” Bir alış verişi birimi olarak. Değişim değeri.(ücret, fiyat, kar)

Yeteri miktarda ve şiddette ağlarsan. (basit emek/yoğunlaştırılmış emek)

Bitirirken,
SADİ

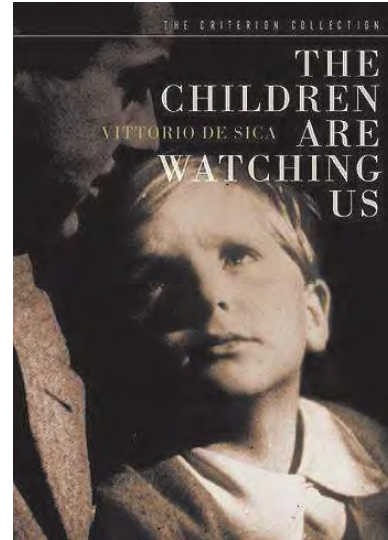
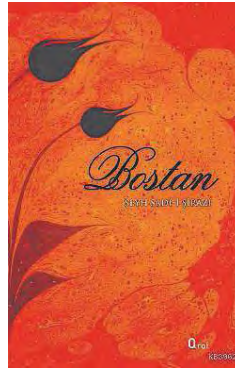
Şirazlı büyük bilge Sadi'nin Bostan'ından: Diyor ki Sadi: “arkandan söylenen kötü sözü sana taşıyan dost, o sözü söyleyenden daha fenadır” (Sen gene de söyle bana “düşmandan beter” dost.--ama içinden göbek ata ata, “nasıl morardı mal” diye gizli gizli sevinerek söylersen, anlarım bak--)

XENTUS

O ünlü eski tapınak yazıtından.

Xentus M.Ö. 9.yy. “Gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe” (O “şeyler” seni zaten bıraktığında denilebilir anca gibi geliyor bana o sözler; o teslimat --günahını almayayım gene de--seni tenzih ediyorum Xentus--)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

İ Bambini Ci Guardano/Çocuklar Bize Bakıyor/ 1944

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

SARI

Ayık beyin, sağlık dünyasının “Ölmek mi istiyorsun!” diye tehdit ettiği gıdalara ara sıra meyletse de genellikle sağlıklı gıdadan yanadır. Ama büyük alkollerden sonra yeşil elma dişleyip yatamazsınız. Alkollü bünye, sağlıksızdan yanadır, gündelik hayatta pek tüketme olanağı bulamadığı yiyecekler ister. Listeyi çoğunuz biliyorsunuz; işkembe, kokoreç, dürüm ve ıslak. Mahşerin dört atlısı! Aslında midye de var, ama ben midyeyi bir final değil, mahşerden önce geçilen uzun bir antre sayıyorum.

Büyükçekmece sahilinde tükettiğimiz aşırı doz alkolün ardından, diğer arkadaşlarımız insan gibi eve dönmeyi tercih ettiğinden Sarı’yla baş başa kalmıştım. Büyük alkollerden sonra Sarı’yla baş başa kalmak benim kaderim. Sarı benim çok yakın arkadaşım. Birlikte rakılara yürüdüğüm, biralarla süründüğüm, kokoreçlere sarılıp döndüğüm, midye kapağı açıp inciye rastlamış gibi güldüğüm, ıslak kokularıyla gece yarıları eve yürüdüğüm yol arkadaşım. Düz yürüme komutu bile veremeyen bulanık beyinleri, inanılmaz bir netlikle sağlıksız gıdaya yönlendirmek konusunda tanıdığım en büyük usta. Arkadaşlar ayrıldıktan sonra bir süre hiç hareket etmeden durduk. Görünüşte insana benziyorduk, ama o an kafatasımız açılıp bakılsa, beynimizin yerinde bir kokoreç sarmalının yavaş yavaş dönmeye başladığı, bu sarmaldan köze akan suların kanımıza

karıştığı, tamamen dolu zavallı midelerimizin yarım ekmek büyüklüğünde bir boşluk açmaya çalıştığı görülebilirdi. Hareketsiz birbirimizin suratına bakarken bedenimizde yaşanan bu hızlı değişim konuşmamızı gereksiz kılıyordu. Kokorece gidecektik. Bir hayvanın en dibine. Teklifsiz yürümeye başladık. Kararlılığı, Gandhi’nin “Tuz Yürüyüşü”ne denk, mesafe ve engel tanımayan “Büyük Kokoreç Yürüyüşü”. Dünyada hiçbir yürüyüş, bu kadar sallantılı, ama aynı zamanda bu kadar kararlı olmamıştır. Yürürken bir DNA sarmalı gibi birbirimizin etrafında doluyor, yolumuzu iki katına çıkarırken kokoreci genlerimize kazıyorduk. Sarı, ara ara, “Antir”, “noyzi”, “hooza”, “amarkort” diyordu. Bu sesler onun çok sevinçli olduğunu gösteriyordu.

Mekâna ulaştığımızda, sabahın dördü olmasına rağmen on kadar kokoreçseveri yamuk ağızlarıyla yarım ekmek dişlerken bulduk. Yarı kapalı gözleri ve uyduğu için hareketleri belirginleşen çene kaslarıyla çiğneme yaparken yarım ekmeklerini burun hizalarında hazır bekletiyorlardı. Ayrarlar, ölmeden önceki son çıkış gibi masalardaki yerlerini almıştı. Sarı, masaya otururken az ilerde dönen kokoreç silindirlerine bakarak, “Reç!” dedi. Memnuniyetini belirtmek için “kokoreç” kelimesindeki en güçlü heceyi seçmişti. Böyledir Sarı; özellikle gecenin sonuna doğru cümle kurmayı bırakıp tek kelimeye döner, kelimelerin deformesi ve bazı hecelerin öne çıkarılmasının ardından, Türkçeyi tamamen ortadan kaldırarak, çoğu hiçbir dilde karşılığı olmayan bazı seslerle yoluna devam eder. Sarı’nın kokoreç silindirlerine bakışı yarımalarımız geldikten sonra bile devam edince, “Oha be ne daldın lan,” diyerek uyarmak zorunda kaldım. “Miyoloma,” diye cevap verdikten sonra, zor duyulan bir sesle, “Mr. Loba Loba,” diye mırıldanınca, arkamda kalan kokoreç

bölgesinde değişik bir kokoreçseveri seyrettiğini anladım. Arkamı döndüğümde, tam da Sarı’nın tarifi ettiği gibi, çok yüksek derecede miyop gözlüklüleri olan çok şişman bir adamı kokoreç silindirlerini korkutucu bir yakınlıktan seyrederken buldum. Bir süre sonra adamın bu yakınlığından rahatsız olan kokoreççi,

“Yalnız az geri duralım,” diye uyarınca, “TOMA” diyerek kafiyeyi kaybetmeden durumu betimledi Sarı. Adam, hiçbir şey demeden, bir adım geride pozisyon alıp yeniden kokoreç silindirlerine sabitlenerek bakmaya devam etti. “Transatlantik” dedi Sarı. Haklıydı. Adam, tamamen transtaydı ve sanki

birazdan atik bir hareketle kokorece atlayacaktı. Dönüp Sarı’ya baktım. Şişman Miyop’a bakma işini saniyeler içinde bitirmiş, elindeki yarım kokorecin sonuna yaklaşıırken dik dik bana bakıyordu. Gözlerinde ikinci yarım kokoreci görebiliyordum. İkincisi bana fazlaydı, ama şu şartlarda “Yok abi!” demek Sarı’nın gözünde büyük bir suç ve bu kadar güzel bir kokorece ihanet sayılırdı. Bana sormadan garsona doğru ağzını açtığı anda, “Benimki çeyrek olsun,” diyerek onu faka bastım. Kısa bir bakışla beni kınadıktan sonra, siparişi verip, “İki de ayran”

diye ilave etti. Aslında canım kola istiyordu ama söylersem Sarı kızardı. Şimdi sadece ayran içilirdi. Kola isteğimi, “Gazoz mu içsem acaba...” diye yumuşattım. Çeyrek

siparişimi yeterince gereksiz bulduğundan gazoz isteğimi, “Ayran iç!” diyerek geri çevirdi. Daha fazla saçmalamamı istemiyordu.

Gelen çeyreğin yarısını yedikten sonra, kalanı Sarı’nın göremeyeceği açıyla paketin içine sakladım. Görse çok kınardı, yenmesi gereken miktarın yarısını isteyip bir de bu ayıbın yarısını yememek kokoreç dünyası için dört kat rezillikti. Aslında bu ilk aldatışım değildi Sarı’yı. Dublelerce rakı ve ardından dev Arjantin bardaklarda üç bira içtiğimiz bir gece, dördüncü konusunda ısrar edince kendisini kıramamış, fakat gelen son birayı Sarı tuvalete gittikçe çimlere dökerek sağ kalmayı başarmıştım. Sarı, ikinci yarımı boyunca, yediğimiz kokorecin çok kaliteli olduğunu, midesinin hiç rahatsız olmadığını, asıl düşmanın yağ değil şeker olduğunu anlattı. Ona göre, hiç şeker kullanmazsak, Arjantin bardaklarla kas yapabilir, kokoreçleri bir tam ekmeğe tamamlayabilir, midyelerin içinde sabahlayabilir, bir mikrofon gibi tuttuğumuz dürümlere şarkılar söyleyebilir, kuruyan damaklarımızı ıslak hamburgerlerle ferahlatılabildik. Haklıydı, ben de böyle düşünüyordum, tek sorunum bir çeyrek daha dayanıksız olmamdı.

Sarı, ikinci yarımının sonunda yeniden gözlerini bana diktiğinde bu gece bir rekor kırmak istediğini anladım. Yarımının son lokmasını ağzına atıp “tık tıs” diye geçirdikten sonra, birer çeyrek daha yer miyiz anlamında “Çeyreert!” dedi. Bu, Sarı için bile fazlaydı. Burada ölmemizi istiyordu. “Yok abi napiyosun?” dedim. Gözlerimin içine daha da dik bakarak, “Çeyreert!” diye ısrar etti. Onu gelecekte Mr. Loba gibi olmakla tehdit ettim. Gözlerini kısıp artık Mr Loba’nın olmadığı boşluğa bakarak, “Noy noy!” dedi. İkna olmuştu. Kalkıp çeşitli sesler eşliğinde yürüyüşümüze devam ettik. Ertesi sabah kahvaltıda, zaten çok yağlı olan böreği zeytinyağına bandırıp yiyecekti. “Hacırt” diye beni dürtüp aynısını yapmam için ısrar edecekti.

Uykusuz Dergisi’nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 7 EYLÜL 2017 | Sayı: 523

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncıdır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yıldız **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL **Tel:** 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaraları:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

